

FRIENDS, 2024

KATARZYNA KOZYRA FOUNDATION

DEAR FRIENDS, DEAR PATRONS, DEAR FOLLOWERS!

Minione lata przyniosły wiele wyzwań i zmian, które wpłynęły na nasze życia i rzeczywistość, w której funkcjonujemy. Świat kultury i sztuki zмага się z ciągłymi przemianami społecznymi i politycznymi, a Fundacja Katarzyny Kozyry, dzięki wsparciu naszych współpracowników i dobroczyńców, kontynuuje swoją misję umacniania pozycji kobiet w tych trudnych warunkach. Tegoroczna edycja FRIENDS jest jednak wyjątkowa. Po raz pierwszy postanowiliśmy zaprosić do współpracy mężczyzn – uznanych artystów, którzy zaangażowali się w misję wspierania praw kobiet oraz ich widoczności w sferze społecznej, politycznej i kulturowej. Dlaczego podjęliśmy taką decyzję? Zdajemy sobie sprawę, że mężczyźni wciąż cieszą się znacznymi przywilejami, między innymi, w obszarze sztuki i kultury. Tym bardziej chcemy, aby ich głos i zaangażowanie miały realny wpływ na promowanie równości płci w sztuce.

Do kolekcji FRIENDS 2024 swoje prace przekazali m.in. Paweł Althamer, Mirosław Bałka, Olaf Brzeski, Tymek Borowski, Oskar Dawicki, Zbigniew Libera, Przemysław Matecki, Robert Kuśmirowski, Grzegorz Kowalski, Józef Robakowski, Zbigniew Rybczyński, Stach Szumski, Jakub Julian Ziółkowski oraz Artur Żmijewski. Ich zaangażowanie to gest solidarności i uznania dla działań na rzecz kobiet – tych, które na co dzień zmieniają rzeczywistość swoimi działaniami artystycznymi i społecznymi.

Mamy nadzieję, że kolekcja FRIENDS 2024, poruszy Was swoją siłą przekazu i estetycznym pięknem. Wasze wsparcie to nie tylko pomoc dla naszej działalności, ale także wyraz solidarności z kobietami i wspólna walka o równość.

Dziękujemy za Wasze zaangażowanie i wiarę w nasze działania. Wspólnie możemy tworzyć świat bardziej sprawiedliwy i otwarty.

Katarzyna Kozyra
Prezeska FKK

Marek Zaliwski
Prezes FRIENDS
Przewodniczący Rady Nadzorczej FKK

Wypowiedź kuratorska

Najnowsza edycja FRIENDS stawia pytanie o rolę mężczyzn w kształtowaniu dialogu na rzecz równości płci. W świecie, gdzie dominujący głos mężczyzn jest często związany z przywilejami we wszystkich sferach życia społecznego i politycznego, ich uczestnictwo w rozmowie o równouprawnieniu staje się nie tylko istotne, ale i niezbędne. W tej przestrzeni, w której ich głos może rezonować z większą siłą, pojawia się możliwość, by stał się on narzędziem zmiany, amplifikując i wzmacniając głosy tych, którzy od pokoleń walczą o sprawiedliwość. Konieczność ich zaangażowania wynika z faktu, że to właśnie ich uprzywilejowana pozycja może umożliwić budowanie mostów, które doprowadzą do równych praw i godności. W tym kontekście, aktywność mężczyzn w walce o równość płci to nie tylko kwestia sprawiedliwości, ale także odpowiedzialności – odpowiedzialności za to, by nieść ze sobą i wzmacniać głos tych, których historia była pełna marginalizacji.

Prezentowane prace badają tożsamość, pamięć, cielesność i relacje międzyludzkie, a jednocześnie mierzą się z tematami wykluczenia, przywilejów i marginalizacji. Po raz pierwszy sięgnęliśmy po perspektywę uznanych mężczyzn-artistów, którzy w swojej twórczości podejmują refleksję nad strukturami społecznymi, relacjami władzy oraz potrzebą zmian. Ich dzieła, wzbogacając debatę, ukazują złożoność ludzkiego doświadczenia i zapraszają do namysłu nad współczesnymi wyzwaniami.

Wystawa łączy różnorodne formy ekspresji – od fotografii, przez rzeźbę i malarstwo, aż po działania performatywne. Prezentowane prace poruszają kwestie fragmentacji ciała, pamięci kulturowej, granic między sacrum a profanum oraz współczesnych norm społecznych, często w sposób ironiczny i prowokacyjny. Sztuka staje się tu nie tylko nośnikiem emocji, ale i narzędziem transformacji, które inspiruje do działania.

To wydarzenie stanowi przestrzeń do refleksji nad subtelными i często niewidocznymi strukturami władzy, które kształtują nasze społeczne interakcje. W obliczu narastającej pilności kwestii równości płci, pragniemy, by zaprezentowane prace skłaniały do głębokiego przemyślenia i indywidualnego zaangażowania w procesy, które prowadzą ku sprawiedliwości i równowadze. To zaproszenie do odkrywania, w jaki sposób sztuka, w swojej subtelności i mocy, może być mostem między wrażliwością jednostki a odpowiedzialnością za zbiorową przyszłość.

ZESPÓŁ I RADA FUNDACJI KATARZYNY KOZYRY

FUNDACJA KATARZYNY KOZYRY

Fundacja Katarzyny Kozyry powstała w czerwcu 2012 roku w Warszawie. Głównym celem Fundacji jest wspieranie działań na rzecz pożytku publicznego w obszarze kultury i sztuki. Bierzymy udział w poprawie rozwoju lokalnego oraz międzyregionalnego poprzez informowanie, kultywowanie i konsolidację potrzeb kulturalnych społeczeństwa. Nasze cele osiągamy poprzez szeroko pojęte działania ekspozycyjne, edukacyjne, archiwizacyjne, wydawnicze.

To, co nas wyróżnia na tle innych fundacji zajmujących się sztuką współczesną, to skupienie na wsparciu kobiet w obszarze kultury, których projekty mają ogromny wpływ nie tylko na sztukę, lecz także na społeczeństwo. Stawiamy na wielowymiarowe, interdyscyplinarne wydarzenia, które prowokują dynamiczną dyskusję w różnych środowiskach i poszerzają perspektywy.

Ideą Fundacji jest prowadzenie dialogu, nawiązywanie relacji i przełamywanie stereotypów wypaczających sposób myślenia o sztuce. Czerpiąc z doświadczeń Katarzyny Kozyry, Fundacja rozpowszechnia jej idee, dokumentując i wspierając przyszłe artystki, a także samą Katarzynę.

FRIENDS WSPOMAGAJĄ

Aby dołączyć do programu FRIENDS Fundacji Katarzyny Kozyry, prześlij darowiznę finansową. Twoja pomoc pozwala nam realizować nasz program wspierania artystek. Organizujemy projekty badawcze, rezydencje, wystawy, seminaria oraz wykłady. Przez ostatnie dwa lata udało nam się zorganizować kilka ważnych inicjatyw:

- Rozwinęliśmy międzynarodowy projekt „Secondary Archive” (secondaryarchive.org), tworząc internetową platformę wiedzy reprezentującą trzy pokolenia artystek z Europy Środkowo-Wschodniej. W lutym 2022, zaledwie kilka godzin przed inwazją Rosji na Ukrainę, odbyła się inauguracja ukraińskiej i białoruskiej części archiwum.
- W październiku 2022 dodaliśmy artystki z Albanii, Kosowa, Serbii oraz krajów grupy Wyszehradzkiej. Obecnie SA zrzesza ponad 400 artystek z 9 krajów. W okresie 22.07.22-30.10.22 w Prisztinie odbyła się wystawa Secondary Archive, która została włączona do programu głównego Manifesta 14 - The European Nomadic Biennial. Prace 160 artystek z Albanii, Białorusi, Czech, Węgier, Kosowa, Polski, Serbii, Słowacji i Ukrainy zostały zaprezentowane w przestrzeni Narodowej Galerii w Kosowie. Artystki biorące udział w wystawie są częścią działań projektowych SA. Według danych z oficjalnej strony Biennial, Manifesta 14 odwiedziło ponad 800,000 osób podczas 100 dni programowych. Wystawa została następnie pokazana w Center for Cultural Decontamination w Serbii.
- W lutym 2023 w celu upamiętnienia wybuchu pełnoskalowej inwazji Rosji na Ukrainę we współpracy z Warszawskim Obserwatorium Kultury przedstawiliśmy ukraińską część wystawy Secondary Archive w witrynach WOK-u.
- W marcu 2023 odbyła się inauguracja nowego projektu Fundacji – „Przeciw(stawanie)”, czyli serii wystaw artystek młodego pokolenia, mającej w zamiarze promować sztukę wschodzących artystek. Pierwsza wystawa „Zajmowała nas pielęgnacja szczątków” przedstawiała twórczość Agaty Cieślak. Projekt skupia się także na współpracy z mniejszymi instytucjami kultury w Warszawie. Pierwsza edycja powstała we współpracy z Fundacją Dzielna
- Kontynuowana była prezentacja wystawy „Urszula Broll. Atman znaczy oddech” w Galerii Bielska BWA w Bielsku-Białej oraz w Galerii Vytvar-neho Umeni w Ostrawie. Wystawie w Czechach towarzyszyła publikacja katalogu w języku czeskim.
- Otworzyliśmy wystawę „Święto wiosny” w Cricotece w Krakowie. Była ona częścią programu prezentacji tańca „Rollercoaster. Kolekcjonerzy wrażeń”. Ponownie zaprezentowano instalacje wideo pod kuratelą Pawła Łyskawa i Eryka Makohona, 20 lat po jej debiucie w Zachęcie - Narodowej Galerii Sztuki.
- W Zachęcie — Narodowej Galerii Sztuki — odbyła się wystawa „Szukając Je-zusa. Biblioteka”. Pomyślany pierwotnie jako dokument filmowy o dość zwartej strukturze narracyjnej, projekt Katarzyny Kozyry przybrał postać filmo-biblioteki, na którą składa się szereg portretów postaci związanych z ekumeną „syndromu jerozolimskiego”. Całość dostępna online pod linkiem: looking-for-jesus.org

FRIENDS, KOLEKCJA 2024

Tegoroczna edycja to wyjątkowe połączenie różnych form artystycznego wyrazu. W kolekcji znajdą się prace w trzech kategoriach: fotografie, kadry wideo oraz prace malarskie wydrukowane techniką serigrafii.

Drukowane w limitowanych nakładach 20 egzemplarzy, ca. A4 (210 x 297mm) na papierze Hahnemühle 300 x 400mm, prace są sygnowane ołówkiem przez artystów i numerowane: cyframi arabskimi w 14 zestawach pełnej kolekcji oraz po 6 egzemplarzy w numeracji rzymskiej, które można wybrać indywidualnie.

Serdecznie dziękujemy uczestniczącym artystkom za ich wkład, który jest przykładem koleżeństwa oraz siostrzeństwa wśród kobiet z naszego regionu, które fundacja także pragnie manifestować i uosabiać w każdym swoim kolejnym przedsięwzięciu.

Jako dowód wdzięczności za darowiznę pieniężną w wysokości 2.300 PLN (EUR 550) lub więcej proponujemy do wyboru jedną z prezentowanych poniżej prac drukowanych cyfrowo.

Za darowiznę w wysokości 2.500 PLN (EUR 600) lub więcej otrzymasz sitodruk z kolekcji.

Za darowiznę w wysokości 3.200 PLN (EUR 750) lub więcej proponujemy wybrany dyptyk z kolekcji.

Za darowiznę w wysokości 4.700 PLN (EUR 1.100) lub więcej otrzymasz tryptyk z kolekcji.

Za darowiznę w wysokości 6.800 PLN (EUR 1.600) lub więcej otrzymasz pentaptyk z kolekcji.

Za darowiznę w wysokości 26.200 PLN (EUR 6.100) proponujemy całą kolekcję składającą się z 25 wydruków prac 14 artystów oraz dodatkowo osobisty dowód wdzięczności od Katarzyny Kozyry.

Aby korzystać z przywilejów grupy FRIENDS, dołączyć do programu, wpłacając od 400 PLN. Za darowiznę od 1000 PLN możesz wybrać pracę spośród prac Katarzyny Kozyry zarówno z bieżącej kolekcji, jak i z dostępnych prac z poprzednich edycji.

Paweł Althamer

Rzeźbiarz, performer, akcjoner, a także twórca instalacji i filmów wideo. Urodził się 12 maja 1967 roku w Warszawie, gdzie obecnie mieszka. W latach 1988-1993 studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie pod opieką Grzegorza Kowalskiego, u którego obronił dyplom. Już od 1991 roku wystawiał swoje prace wspólnie z innymi studentami Kowalskiego, m.in. Katarzyną Kozyrą, Jackiem Markiewiczem i Jackiem Adamasem. Współtworzył w ten sposób fenomen "Pracowni Kowalskiego", znanej również jako "Kowalnia" – jednego z najważniejszych ugrupowań młodej polskiej sztuki lat 90. W 2004 roku artysta został laureatem prestiżowej nagrody Vincenta Van Gogha, przyznawanej przez holenderską Fundację de Broere. W styczniu 2010 roku, podczas gali wręczenia Paszportów "Polityki", otrzymał Specjalną Nagrodę dla Kreatora Kultury.

Weronika, 2001, dyptyk fotograficzny, druk cyfrowy, dzięki uprzejmości Galerii Foksal, Romana Kurzmeyera i Sammlung Lithops: dyptyk składa się z dwóch fotografii, wykonanych w pracowni Pawła Althamera w Amden. Pierwsza z nich, autorstwa Michaela Fontany, przedstawia portret rzeźbiarski Weroniki wraz z jej rysunkami, tworząc spójną narrację artystyczną. Druga fotografia, wykonana przez Pawła Althamera, ukazuje jego córkę Weronikę, która poprzez swoją interakcję z rzeźbą niemalże tchnie w nią życie, nadając jej wymiar dziecięcej fantazji. Uchwyciona chwila doskonale pokazuje, jak twórczość artysty przekracza granice zwykłych portretów, prezentując nie tylko postaci, ale również złożone sieci społeczne, polityczne i psychologiczne, które stanowią kontekst jego działań artystycznych.

Mirosław Bałka

Urodzony w 1958 roku w Warszawie, mieszka i pracuje w Otwocku oraz Olivie. Rzeźbiarz, zajmuje się również rysunkiem i filmem eksperymentalnym. W 1985 roku ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie prowadzi Międzywydziałowe Studio Działań. Jest profesorem i członkiem Akademii der Künste w Berlinie. Otrzymał Stypendium Miesa van der Rohe. Reprezentował Polskę na Biennale w Wenecji (1993) i brał udział w licznych międzynarodowych wystawach, m.in. documenta w Kassel, Biennale w Sydney i São Paulo. W 2009 roku stworzył instalację *How It Is* w Tate Modern w Londynie. Jest autorem pomnika ofiar katastrofy promu Estonia w Sztokholmie (1998) oraz innych realizacji przestrzennych. Jego prace znajdują się w czołowych kolekcjach światowych, takich jak Tate Modern, MOMA w Nowym Jorku, czy Hirshhorn Museum w Waszyngtonie. W Polsce można je oglądać m.in. w Muzeum Sztuki w Łodzi, MOCAP-u w Krakowie oraz Zachęcie w Warszawie.

El Santo Grial/Valencia, 2024, fotografia, druk cyfrowy: dzieło łączy w sobie refleksję nad pamięcią, religią i mitologią, eksplorując ich znaczenie w budowaniu tożsamości jednostki i społeczeństw. Graal, symbol duchowego poszukiwania, staje się metaforą nieuchwytnego – zarówno w wymiarze osobistym, jak i historycznym. W swojej twórczości Mirosław Bałka często odnosi się do doświadczeń przeszłości, a tu wskazuje na napięcie między sacrum a profanum, podkreślając, jak te dwie sfery przenikają współczesną rzeczywistość. Sam artysta zaznaczył, jak ważnym symbolem dla społeczeństwa w Walencji stał się Święty Graal po ostatniej katastrofalnej powodzi. W tym kontekście dzieło nabiera dodatkowej głębi, zachęcając do głębokiej kontemplacji i prowokując pytania o rolę religii i mitów w kształtowaniu naszej zbiorowej pamięci i świadomości.

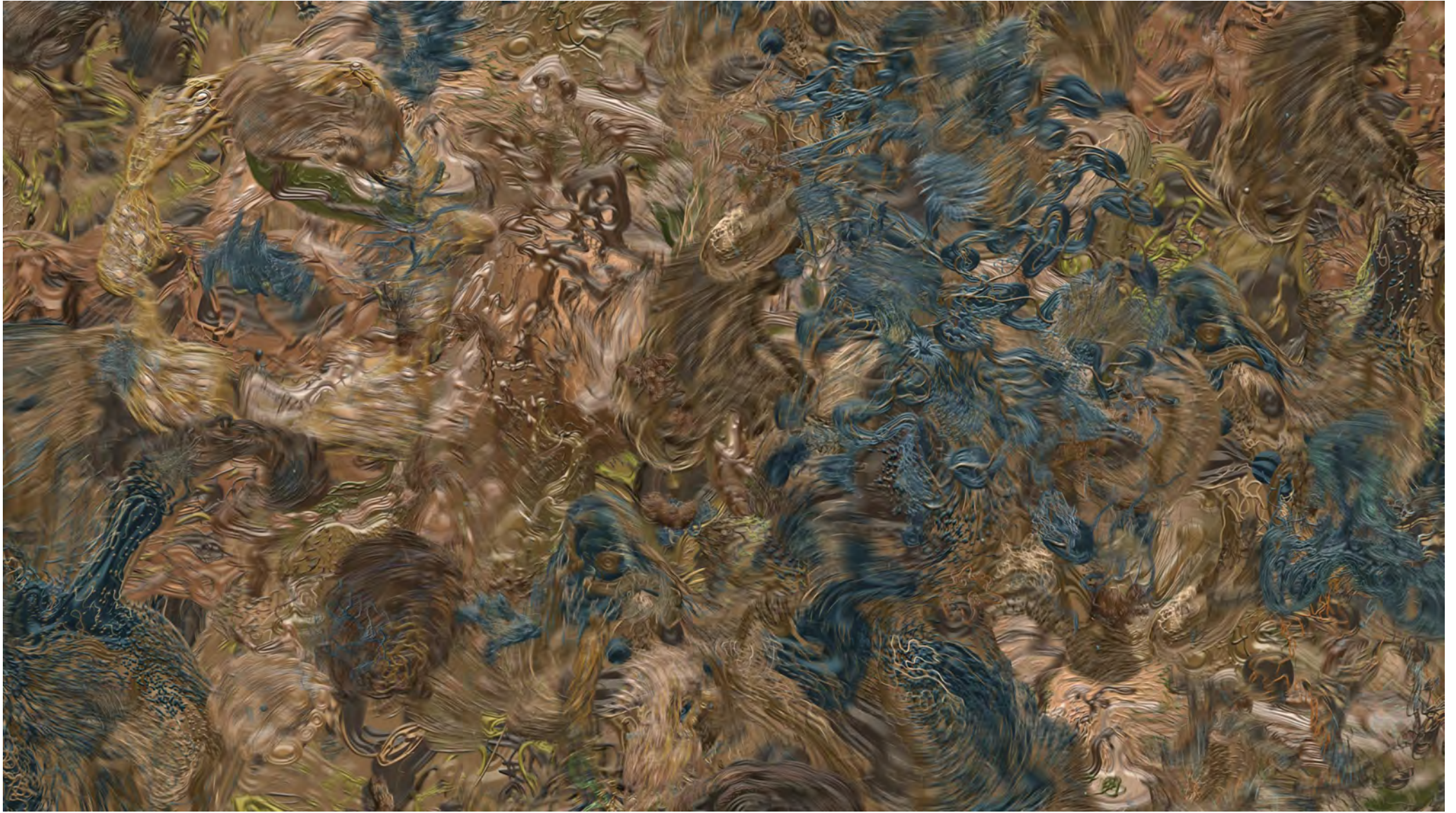

Tymek Borowski

Malarz, autor fotografii i prac wideo. Urodził się 1 kwietnia 1984 roku w Warszawie. Laureat Paszportu Polityki za rok 2015. Należy do grona zdolnych, bardzo młodych artystów, którym bacznie przygląda się opiniotwórcze środowisko krytyków sztuki, kuratorów i galerzystów. Już jako student Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, prezentował swoje prace na indywidualnych i zbiorowych wystawach, zyskując uznanie w środowisku artystycznym. Jego prace znajdują się w czołowych kolekcjach publicznych i prywatnych, takich jak MOCAP w Krakowie, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Muzeum Warszawy, Galeria Arsenau w Białymstoku, ING Polish Art Foundation oraz Kolekcja ASOM w Vaduz.

SEED 1B, z cyklu animacji cyfrowych *SEED*, 2017, kadr animacji cyfrowej, druk cyfrowy: dzieło, które subtelnie przeciwstawia się sztucznym, geometrycznym podziałom współczesnego świata. Łagodne kolory i organiczne ruchy przyciągają uwagę, przypominając o wibracjach natury, często zapomnianej w nowoczesnym otoczeniu. Animacje te działają kojąco, zachęcając do powrotu do autentycznego, żywego świata i odnowienia więzi z przyrodą.

Olaf Brzeski

Urodzony w 1975 roku we Wrocławiu, rzeźbiarz, rysownik, autor instalacji i filmów eksperymentalnych. Studiował na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej (1994-1995), a następnie na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, gdzie obronił dyplom w 2000 roku w pracowni prof. Leona Podsiadłego. Brał udział w wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. W 2009 roku był nominowany do konkursu „Spojrzenia” Fundacji Deutsche Bank, a w 2013 roku do Paszportu Polityki. Trzykrotny stypendysta Ministerstwa Kultury, stypendysta ISCP w Nowym Jorku i Künstlerhaus Bethanien w Berlinie (2014-2015). Mieszka i pracuje we Wrocławiu.

Polaroidy Land, pentaptyk z cyklu fotografii, 2010/2011, druk cyfrowy: prace Brzeskiego, w których rzeźby są ubrane w kolorowe worki, kontynuują jego surrealistyczną estetykę, gdzie forma, początkowo banalna, staje się nośnikiem głębszych treści. Worki, choć prozaiczne, symbolizują ukrywanie, ograniczenie i transformację. Kolorowe worki na rzeźbach sugerują, że to, co skryte, ma niejednoznaczne znaczenie, nadając obiektom nową tożsamość. Użycie tak prostych przedmiotów może być grą z materią, kształtem i symboliką, komentując, jak rzeczywistość może być zapakowana, przekształcona lub ukryta, a jednocześnie uwolniona przez artystyczną transformację.

Oskar Dawicki

Performer, twórca obiektów i filmów wideo, urodzony 28 lipca 1971 roku w Starogardzie Gdańskim. W latach 2001–2010 współtworzył grupę artystyczną Azorro. Studiował na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (1991–1996), gdzie obronił dyplom z malarstwa w pracowni prof. Lecha Wolskiego. Jego prace cechuje ironiczna metarefleksja i humor, a głównym tematem jest często tożsamość. Charakterystycznym elementem jego działań jest niebieska, brokatowa marynarka, która od 1995 roku stała się jego znakiem rozpoznawczym.

Gimnastyka Profana, z cyklu fotografii, 2013, druk cyfrowy: w cyklu artysta reinterpretuje postaci z „Rozstrzelań” Andrzeja Wróblewskiego, łącząc groteskowy gest z dramatycznym symbolizmem. Jego ciało, jak u Wróblewskiego, rozpada się i nierealnie obraca, prowokując pytania o profanację czy nowe przeżycie dzieła. Dawicki, z wykształcenia malarz, od lat tworzy prace o post konceptualnym charakterze, łącząc performance, wideo, fotografie i instalacje. Jego sztuka balansuje między ironią a egzystencjalnym niepokojem, podkreślając ulotność tożsamości i bezproduktywność jako obiecujący wymiar artystyczny.

Grzegorz Kowalski

Rzeźbiarz, performer, twórca instalacji, nauczyciel akademicki, eseista oraz krytyk sztuki. Urodził się 10 stycznia 1942 roku. Obecnie mieszka i pracuje w Warszawie. W latach 1959-1965 studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie kształcił się w pracowni rzeźby pod kierunkiem prof. Jerzego Jarnuszkiewicza oraz w pracowni Projektowania Brył i Płaszczyzn prowadzonej przez prof. Oskara Hansena. W 1965 roku obronił dyplom z wyróżnieniem u prof. Jarnuszkiewicza, a następnie rozpoczął pracę pedagogiczną na macierzystej uczelni, którą kontynuuje do dnia dzisiejszego.

Bez tytułu, 1974, fotografia, druk cyfrowy: praca przedstawia poruszone ciało na tle pęknięć przypominających szkło, co symbolizuje kruchość i rozbicie. Intymna, defensywna poza podkreśla wrażliwość człowieka wobec napięć emocjonalnych i społecznych. Estetyka nawiązuje do eksperymentalnego podejścia Grzegorza Kowalskiego, który bada relację ciała z przestrzenią i egzystencją.

Robert Kuśmirowski

Urodzony w 1973 roku w Łodzi. W latach 1998–2003 studiował na Wydziale Artystycznym Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, gdzie obronił dyplom w pracowni rzeźby prowadzonej przez prof. Sławomira Andrzeja Mieleszkę. W roku akademickim 2002–2003 realizował stypendium na Uniwersytecie Rennes 2, Beaux-Arts Rennes, pracując w Pracowni Metalu i Modelowania. Artysta był nominowany do Paszportów "Polityki", a w 2003 roku zajął pierwsze miejsce w rankingu internetowego magazynu Raster. Jest związany z Fundacją Galerii Foksal w Warszawie. Na co dzień mieszka i tworzy w Lublinie.

Dżakarta, tryptyk z serii fotograficznej *Breadwinners*, 2015-2016, druk cyfrowy: podczas pobytu w Jatiwangi Art Factory w wiosce Jatisura w Indonezji, Robert Kuśmirowski współpracował z lokalną społecznością rolników oraz pracownikami kopalni gliny i fabryki ceramiki. Performanse i sesje na świeżym powietrzu zaowocowały serią fotografii, które nawiązują do zdjęć z czasów kolonialnych, kiedy to ukazywano głównie osoby na wysokich stanowiskach, pozujące w majestatycznych postawach, odzwierciedlających hierarchię społeczną. Dziś zdjęcia przedstawiające narzędzia pracy (ciała) pokryte gliną tworzą nietypowy „pomnik robotników” – „zwykłych ludzi” w niezwykłych okolicznościach. Tytuł „Breadwinners” (żywicieli rodziny) podkreśla ich prawdziwą rolę społeczną, kontrastującą z ich wizerunkiem jako doskonałych ciał w majestatycznych pozach. Praca ta nawiązuje do kultury wizualnej kultu robotnika, wychodząc poza lokalną historię kolonialną i współczesne konteksty dramatycznych zmian społeczno-ekonomicznych w Zachodniej Jawie.

Zbigniew Libera

Ur. 7 lipca 1959 w Pabianicach, to artysta, fotograf, reżyser wideo i obiektów, uznawany za jednego z czołowych przedstawicieli polskiej sztuki krytycznej. Mieszka i pracuje w Warszawie. W latach 1982-1983 był więziony za działalność w podziemnej prasie. W latach 80. współzакładał Kultura Zrzuty i grupę Sternenhoch oraz współpracował z Zofią Kulik. W 1989 roku odbył podróż do Egiptu i Izraela, która miała duży wpływ na jego twórczość. Libera krytykuje konwencje społeczne, masową kulturę i manipulację rzeczywistością przez media. Jego prace były wystawiane na prestiżowych wystawach, m.in. na 45. Biennale Sztuki w Wenecji, w Muzeum Sztuki Współczesnej w Chicago, MUMOK w Wiedniu, Zachęcie w Warszawie oraz w Muzeum Żydowskim w Nowym Jorku. Współpracował z reżyserami teatralnymi, m.in. Krzysztofem Warlikowskim i Mają Kleczewską, z którą stworzył spektakl *Fury*, nagrodzony Srebrnym Lwem na Festiwalu Teatralnym w Wenecji w 2016 roku. Libera jest także autorem książek artystycznych, takich jak *What is the Messenger Girl Doing* (2005), *Trotsky's Ice Pick* (2006) oraz *Art of Liberation* (2019). Od początku lat 2000. koncentruje się na fotografii, badając rolę mediów w kształtowaniu wizualnej pamięci. Jest również kuratorem wystaw, m.in. *Artist in Times of Despair* w BWA Awangarda w Wrocławiu, oraz autorem serii programów *Libera – Art Guide* w TVP Kultura. Prowadził wykłady na Uniwersytecie Michigan, Akademii Sztuk Pięknych w Pradze oraz Akademii Dramatu w Warszawie.

Jezus z Dąbrowy Górniczej, 2024, fotografia, druk cyfrowy: w tej pracy Zbigniewa Libery nagi Chrystus, trzymający symboliczne przedmioty, staje się wyrazem krytyki religijnych i społecznych konwencji. Artysta zestawia tradycyjny obraz Chrystusa jako ofiary z cynizmem instytucji kościelnych, ukazując postaci duchownych, którzy w tle śmieją się i wznoszą kielichy z winem symbolizującym krew Chrystusa. Libera w tej pracy dekonstruuje religijne symbole, wskazując na ich manipulacyjne i konsumpcyjne wykorzystanie władzy, obnażając absurdalność współczesnego traktowania sacrum.

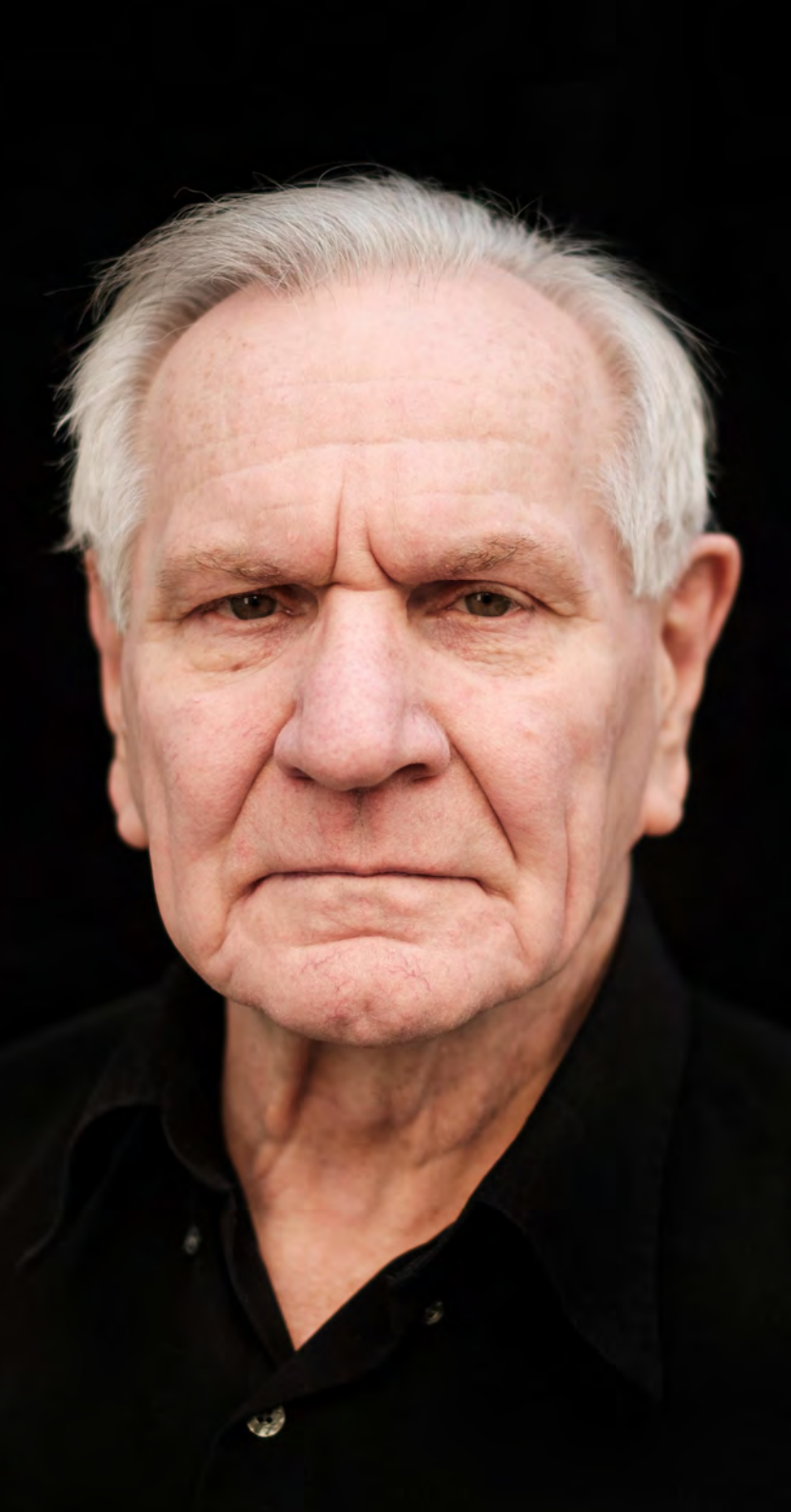

Przemysław Matecki

Malarz urodzony w 1976 roku w Żaganiu. W latach 1997-2002 studiował na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego, gdzie obronił dyplom z zakresu malarstwa w pracowni Ryszarda Woźniaka w 2002 roku. Od 1994 roku jest członkiem projektu muzycznego Płetwonurki Szczurki, który współtworzy. Jest także pomysłodawcą oraz założycielem Pracowni Tfurczości Dojrzałej, powstałej w 2002 roku. Jego prace są prezentowane w warszawskiej Galerii Raster oraz berlińskiej Carlier Gebauer. Obecnie mieszka i tworzy w Warszawie.

Wiosna, 2018-2024, technika mieszana, sitodruk: obraz pokazuje wielowarstwową, dynamiczną kompozycję, w której fragmenty wyciętych zdjęć, rysunków i ilustracji są wtopione w abstrakcyjne tło malarskie. Soczyście zielona powierzchnia jest pokryta geometrycznymi kształtami, takimi jak trójkąty, owale i plamy, co nadaje całości wrażenie chaosu, ale jednocześnie zachowuje wewnętrzną harmonię. Rozsiane po powierzchni elementy to fragmenty dzieł mistrzów malarstwa, zdjęcia postaci (zarówno anonimowych, jak i rozpoznawalnych), które sugerują dialog między przeszłością i teraźniejszością.

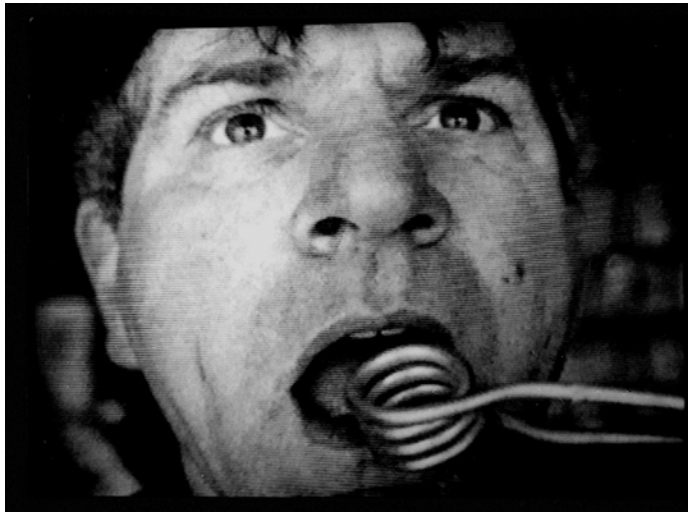

Józef Robakowski

Artysta i historyk sztuki, który swoją twórczość realizuje w wielu mediach, takich jak film, fotografia, wideo, rysunek, instalacja, obiekt i projekty konceptualne. Jako inicjator wystaw i akcji artystycznych, pełni również rolę kuratora i właściciela Galerii Wymiany. Urodził się 20 lutego 1939 roku w Poznaniu, a obecnie mieszka i pracuje w Łodzi. Studiował historię sztuki na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz na Wydziale Operatorskim Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. W czasie swoich studiów w Toruniu angażował się w działalność artystyczną, zakładając grupy Oko (1960), Zero-61 (1961–1969) oraz Krąg (1965–1967), a także będąc członkiem Studenckiego Twórczego Klubu Filmowego „Pętla” (1960–1966). Po przeniesieniu się do Łodzi, współorganizował Warsztat Formy Filmowej (od 1970) i Telewizyjną Grupę Twórczą STACJA „Ł” (1991–1992). Obecnie jest profesorem Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi, gdzie dzieli się swoją wiedzą i doświadczeniem z młodymi twórcami. Jego działalność artystyczna i pedagogiczna ma duży wpływ na współczesną scenę sztuki wizualnej w Polsce.

Masochizmy, 1989, tryptyk kadrów wideo, druk cyfrowy: w tej pracy artysta wykorzystuje kamerę jako narzędzie, które rejestruje i przekształca jego stany psychiczno-fizyczne, temperamentalne i świadomościowe. Działanie masochistyczne nie dotyczy jedynie granicy wytrzymałości performerów, ale także kamery, która staje się medium, przekazującym te wrażenia widzowi. Wynalazki techniczne, takie jak kamera, pozwalają artystowi przenieść swoje intymne doświadczenia na taśmę, tworząc w ten sposób pełną interakcję między ciałem, bólem a percepcją odbiorcy. Kamera nie tylko rejestruje fizyczne cierpienie, ale również potęguje emocje, tworząc przestrzeń, w której granice między rzeczywistością a sztuką zacierają się.

Zbigniew Rybczyński

Urodził się w 1949 roku w Łodzi. Po ukończeniu PWSFTViT w Łodzi, zdobył międzynarodowe uznanie jako reżyser i operator. W 1983 roku otrzymał Oscara za film *Tango*, a także Emmy za efekty specjalne w 1990 roku. Jest pionierem technologii HD i autorem kilku patentów filmowych. W latach 1985-2013 pracował nad innowacyjnymi metodami produkcji efektów specjalnych w USA, Niemczech i Polsce. Zbig ma również bogatą karierę akademicką, wykładając na uczelniach w Polsce, USA, Niemczech i Japonii. W 2014 roku przeniósł się do Arizony, gdzie wraz z żoną Dorotą Zgłobicką założył GILA MONSTER STUDIOS.

CAPRICCIO NO.24, 1989, kadry wideo, druk cyfrowy: montaż składający się z dziewięciu klatek wideo zatytułowany "Capriccio No. 24" został zrealizowany w 1989 roku z użyciem pierwszego, eksperymentalnego sprzętu SONY rejestrującego obraz w wysokiej rozdzielczości High Definition (HDTV). Jest to eksperymentalne wideo, w którym mężczyzna i kobieta wykonują unikalną interpretację kompozycji Paganiniego. Za pomocą powtarzających się, starannie zmontowanych ujęć, artyści używają przedmiotów, dźwięków i subtelnych wokalizacji, by naśladować muzyczne elementy. Efektem jest seria nietypowych, pełnych humoru i zaskakujących sekwencji wizualnych oraz dźwiękowych, które ukazują innowacyjne podejście Zbigniewa Rybczyńskiego do montażu i narracji.

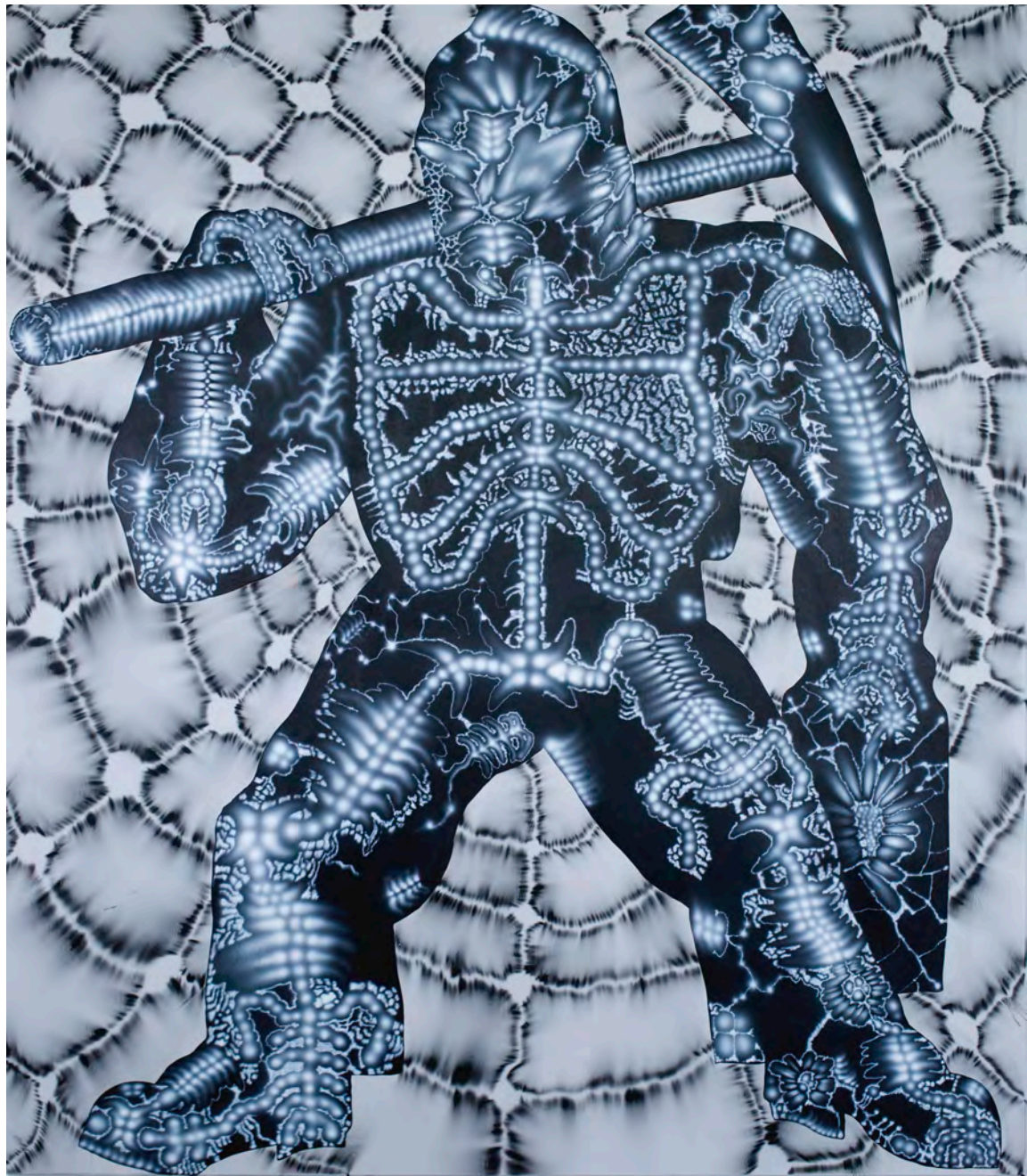

Stach Szumski

Urodził się w 1992 roku. Artysta wizualny, absolwent Wydziału Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Tworzy obrazy, instalacje, rzeźby, grafiki, rysunki oraz murale w przestrzeni publicznej. W swojej edukacji wizualnej stawia głównie na praktyki oddolne, związane z post-graffiti. Jest współzałożycielem (wraz z Karoliną Melnicką) projektu Nomadic State – artystycznej kolektywy oraz fikcyjnego nomadycznego mikro-państwa, które powstało w 2015 roku. Jego twórczość odnosi się do wizualnych przekazów późnego kapitalizmu oraz ubocznych skutków globalizacji. Realizuje prace, w tym wielkoformatowe murale oraz interdyscyplinarne projekty oparte na badaniach lokalnych, które są wynikiem jego licznych podróży po świecie. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Dungeon Keepers II, 2023, akryl i farba sprayowa na płótnie, sitodruk: obraz przedstawia perspektywę nieustannego ruchu i nawarstwiania, inspirowaną neolitycznymi rysunkami naskalnymi oraz plemiennymi ornamentami. Artysta nie szuka autentyczności, lecz bada, jak kultura i kapitalizm przejmują i przekształcają te tradycje w krzykliwe symulakry. Obraz łączy erozję i eklektyczną morfologię, redefiniując to, co makabryczne, organiczne i dziwaczne. W tle tych procesów widać entropię – nieunikniony rozpad materii, sprawiający, że tradycyjne kategorie jak czas czy przestrzeń stają się niewystarczające.

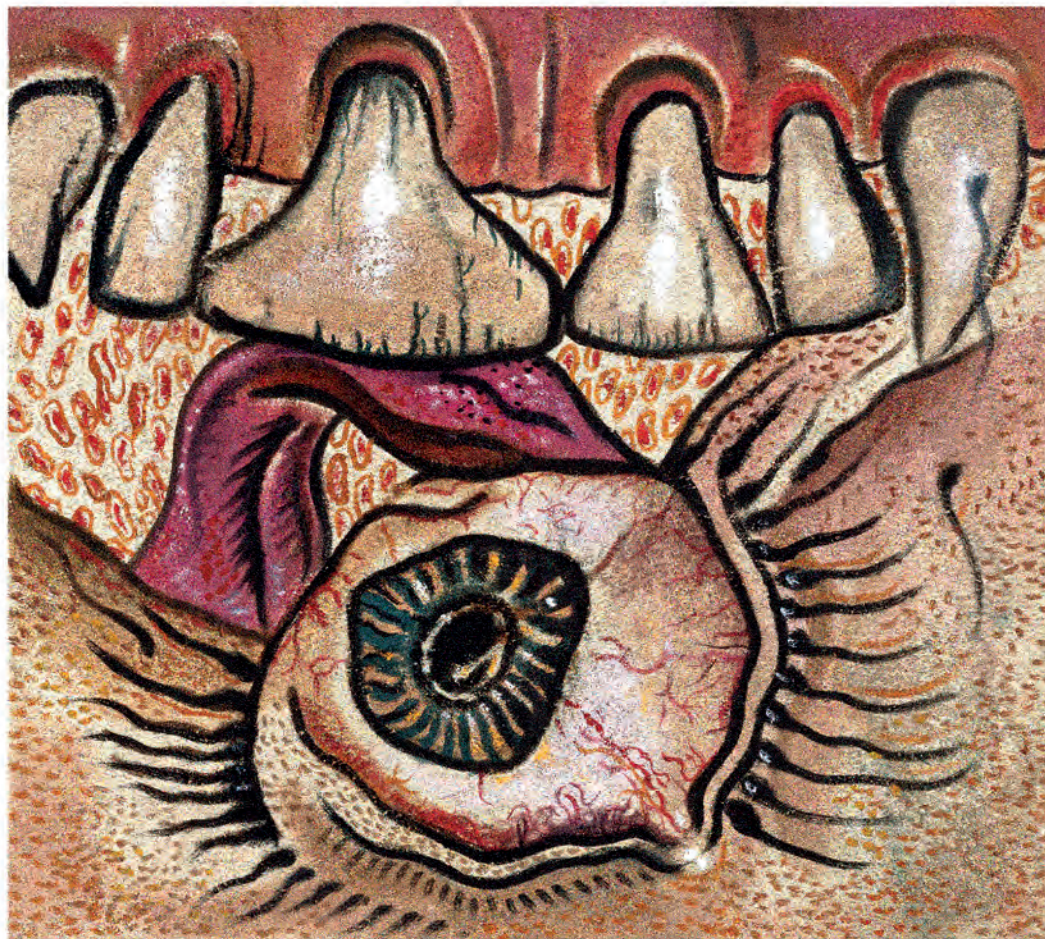

Jakub Julian Ziółkowski

Malarz, rzeźbiarz i rysownik, urodzony w 1980 roku w Zamościu. W 2005 roku uzyskał dyplom z malarstwa w pracowni prof. Leszka Misiaka na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Jest autorem scenografii do spektaklu Pit-Bull w reżyserii Arkadiusza Tworusa, opartego na sztuce Lionela Szychera, który wystawiono w warszawskim Teatrze Rozmaitości. Od 2004 roku współpracuje z Fundacją Galerii Foksal. Obecnie mieszka i tworzy w Krakowie, a jego prace znajdują się m.in. w kolekcji Małopolskiej Fundacji Kultury "Znaki Czasu".

Untitled, 2017, olej na płótnie, sitodruk: ta praca charakteryzuje się surrealistycznym i organicznym stylem, w którym elementy anatomiczne, takie jak zęby, język i oko, są przedstawione w nieoczywistych, zniekształconych kompozycjach. Kolory są ziemiste i kontrastowe, co nadaje obrazowi niepokojącego, ale fascynującego wyrazu. Jakub Julian Ziółkowski, często łączy biologiczne i psychodeliczne motywy z surrealizmem, eksplorując dziwaczne formy i granice ludzkiego ciała. Kompozycja wydaje się być metaforyczna, prowokując widza do refleksji nad granicami percepcji i kondycją ludzką.

Artur Żmijewski

Artysta sztuk wizualnych, uznawany za jednego z czołowych przedstawicieli sztuki krytycznej w Polsce. Urodził się 26 maja 1966 roku w Warszawie. W latach 1990-1995 studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie uzyskał dyplom w pracowni prof. Grzegorza Kowalskiego. W 2005 roku reprezentował Polskę na 51. Biennale Sztuki w Wenecji. Żmijewski jest również redaktorem artystycznym pisma "Krytyka Polityczna" i autorem zbioru wywiadów z artystami pt. "Drżące ciała" (2007). W 2010 roku otrzymał prestiżową nagrodę Ordway Prize, przyznaną przez Creative Link for the Arts oraz New Museum w Nowym Jorku. W 2013 roku zdobył Nagrodę Krytyki Artystycznej im. Jerzego Stajudy. Artysta współpracuje z Fundacją Galerii Foksal i mieszka oraz pracuje w Warszawie.

Anatomia Humana, tryptyk fotograficzny, 2024, druk cyfrowy: to seria trzech obrazów, które badają plastyczność ciała ludzkiego i jego manipulację w kontekście relacji z Innym. Ciało traktowane jest jako materia, którą można formować, deformować i reinterpretować, stając się "abject" – obcym wobec siebie samego. Praca zawiera również refleksję nad śmiercią i tym, co ukryte pod skórą, stając się obce, nieosiągalne i nieznane. Ciało jest nośnikiem tej tajemnicy, nieuchwytniej i przemijającej. W obrazach pojawiają się fragmenty ciał z mechanicznymi częściami, jako symbol obcości i wyobcowania, ukazując ciało jako obiekt poddany obcej woli. Fragmentacja ciała, oderwanie rąk czy nóg od reszty, uwypukla alienację i deformację, a całość zmusza do refleksji nad ciałem jako przestrzenią zarówno znaną, jak i obcą.

Katarzyna Kozyra

Urodziła się w Warszawie w 1963 roku. Kozyra jest rzeźbiarką, fotografką, autorką per-formansów, filmów, instalacji wideo i akcji artystycznych. Absolwentka Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W 1998 roku ukończyła studia podyplomowe w Hochschule für Graphik und Buch-kunst w Lipsku w pracowni Nowych Mediów pod kierunkiem prof. Helmuta Mareka. Działania Kozyry przyczyniły się do powstania tzw. sztuki krytycznej i miały znaczący wpływ na kształt współczesnej kultury, często będąc punktem wyjścia do szerszej dyskusji. Laureatka m.in. nagród Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Warszawa 2011) oraz Paszportu Polityki (Warszawa 1997). W 1999 roku trzymała wyróżnienie honorowe na 48. Biennale Sztuki w Wenecji za prezentowaną w Pawilonie Polskim instalację wideo „Łaźnia męska”. W 2013 roku „Huffington Post” zaliczył Katarzynę Kozyrę do grona dziesięciu najważniejszych artystów nowego tysiąclecia. W 2014 roku została laureatką czwartej edycji Nagrody Filmowej Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej i Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie za pomysł eksperymentalnego filmu „Projekt X”. Sztuka Katarzyny Kozyry od wielu lat porusza opinię publiczną, często prowokując do ostrych polemik. W swoich pracach porusza się w obszarze kulturowych tabu i klisz zachowań zakodowanych w codziennym życiu. W różnorodnym dorobku Kozyry znajdują się prace tak odmienne jak jej praca dyplomowa z 1993 roku – „Piramida zwierząt”, instalacja wideo „ięŚwto wiosny”, szeroko zakrojony projekt z lat 2003-2008 „W sztuce marzenia stają się rzeczywistością” oraz praca „Szukając Jezusa”, w której, przyjmując pozycję badacza, stawia ważne pytania o sposoby realizacji wiary, jej miejsce i rolę w dzisiejszym świecie oraz wartości, wokół których budujemy naszą rzeczywistość.

Jestem , 2024, druk cyfrowy: praca w nawiązaniu do "Jestem sobie", performansu w ramach którego Katarzyna Kozyra dosłownie „zamieszkała” w galerii Zachęta. Odpowiadając w ten sposób na nieprzychylnie komentarze dotyczące jej „mieszkania w Zachęcie”, artystka obecna była zarówno osobiście, jak i w formie lalki, która kontynuowała dialog z odwiedzającymi.

Jestem, 2024

Katarzyna Kozyra wydała również specjalną edycję 50 numerowanych egzemplarzy jej najnowszej pracy „Jestem”, 2024” (20 kopii druku cyfrowego w cyfrach rzymskich i 30 w cyfrach arabskich), która znajduje się poza kolekcją FRIENDS.

Praca zostanie przekazana jako osobisty dowód wdzięczności dla tych, którzy wspierają Fundację na wartość pełnej kolekcji FRIENDS, 2024 (26 200 PLN lub 6 100 EUR). Ponadto wydruk jest dostępny osobno dla wspierających Fundację darowizną 1000 zł lub więcej.

FRIENDS,

Szczególne podziękowania dla Michała Jaworskiego i zespołu banda printshop oraz Kwiatkowi i Marcie Kwiatek z Kwiaciarni Grafiki.

KATARZYNA KOZYRA FOUNDATION

www.katarzynakozyrafoundation.pl

Marek Zaliwski

Prezes FRIENDS

mzz@katarzynakozyrafoundation.pl

+48 601 203 495

Katarzyna Kozyra Foundation

ul. Bukowa 12

02-708 Warsaw

Polska

foundation@katarzynakozyra.pl

+48 602 102 711

KRS: 0000423059

NIP: 5213632117

Regon: 146161069

W tytule przelewu proszę wpisać:

Friends, program wsparcia Fundacji Katarzyny Kozyry

ING Bank Śląski:

[przelew w PLN] **PL 77 1050 1025 1000 0090 9627 8172**

[przelew w EUR] **PL 20 1050 1025 1000 0090 8001 1522**

BIC/Swift Code: INGBPLPW

ING Bank Śląski S.A. ul. Sokolska

34 40-086 Katowice